

קום רבי אבא לחדש דברי תורה שאמרך בחיבורו ראשון. פתח רבי אבא ואמר, (ישעה מב) שירו לה' שיר חדש תהלו מזקה הארץ וגנו. פמה חביבים ישראל אל לפני הקדוש ברוך הוא, שחדוה שלם ותשבעת שלם איה אלא (לשם את הקדוש ברוך הוא ושכינו בו אותו שבר וכו') בנו. שבק שנינו, כל חドוה של ישראל שלא מעתפים בה את הקדוש ברוך הוא (שכינתו), אינה חドוה. ועתיד הוא סמאל וכל סיעתו לקטרג לאotta חドוה, (ישחו) וישראל בצער ובכיה, והקדוש ברוך הוא לא משפטך באוטו הצער.

אבל מי שמשתרף את הקדוש ברוך הוא ושכינו בחדרותן, אם יבא מקטרג לקטרג באוטה חドוה, הקדוש ברוך הוא ושכינו משתף באוטו צער. מה כתוב בו? (שם ס) בכל צרתם לו צר. ובמה? משים שעמו אני בצרה.

ומניין לנו שיש להם לישראל לשתרף את הקדוש ברוך הוא ושכינו בחדרותם? (מושום שאינה שכמה, אלא בשחותות של מאלן) שכתוב שכמה, ישותם קמץ יישראל בעשו. (תהלים קמץ) ישותם קמץ יישראל אומה חドוה של ישראל אינה, אלא בעשו. בעשו? בעשו? ציריך לו לכתוב! אלא אלו הקדושים ברוך הוא ושכינו, ואביו ואמו. שאך על גב שפתחה, הקדוש ברוך הוא עוקרים מגן עדן ומביבאים עמו לאומה חドוה, לקחת חלק של חドוה עם הקדוש ברוך הוא ושכינו, כמו שנאמר (איוב מ) העשו יגש חרבו.

דבר אחר בעשו, בגין דבר נושא עתיד בשותפות, גברא ואותה, וקדושא בריך הוא. ועל ר' זא דא כתיב, (בראשית א) בעשה אדם, בשותפות. בתנין, שלשה אמנים

קום רבי אבא, לחדשא מילין דאוריתא, דאמירת בחברוא קדמאתה. פתח רבי אבא ואמר, (ישעה מב) שירו ליי שיר חדש תהלו מזקה הארץ וגנו. פמה חביבין ישראל כל מזקה הארץ וגנו. קדושא בריך הוא, דחדוה דלהון ותועשבחטא דלהון, לאו איהו אלא (ס"א לשטפה לקודש בריך הוא ושכינתו בההוא רבי וכו') ביה. דקבי תנין, כל חדוה דישראל שלא מעתפס בה לקודשא בריך הוא (שכינתו), לאו איהו חדוה. וזמן איהו סמאל וכל סיעתא דיליה לקטרגא לההוא חדוה, (ס"א ואחריו) ואשתאר בצערא ובכיה, וקדושא בריך הוא לא אשפטך בההוא צערא.

אבל מאן דשתייף קדושא בריך הוא ושכינתייה בחדרה דיליה, אם ייתי מקטרגא לקטרגא בהיא חדוה. קדושא בריך הוא ושכינתייה מעתפס בההוא צערא. מה כתיב ביה (ישעה ס) בכל צרתם לו צר. ובמא. בגין (תהלים צ) דעתו אنبي בצרה.

ימנין, דאית לוין לישראל לשטפה לקודשא בריך היא ושכינתייה בחדרה דלהון. (בנין דלאו אותה חדרה, אלא בשותפות רילה מאלן) דכתיב, (שם קמץ) ישמח ישראל בעשו. ההוא חドוה דישראל לאו איהו, אלא בעשו. בעשו, בעשו מיבעי ליה. אלא אלין קדושא בריך הוא ושכינתייה, ואביו ואמו, דאף על גב דמיתו, קדושא בריך הוא אעקר לוין מן עדן, ואיתוי לוין עמיה לההוא חדוה, לנטלא חולקא דחדוה עם קדושא בריך היא ושכינתייה. פמה ראת אמר (איוב מ) העשו יגש חרבו.

דבר אחר בעשו, בגין דבר נושא עתיד בשותפות, גברא ואותה, וקדושא בריך הוא. ועל ר' זא דא כתיב, (בראשית א) בעשה אדם, בשותפות. בתנין, תלת אמנים עבד קדושא בריך